

почнали да падатъ по остритѣ чуки и по камениститѣ склонове на планината отдѣлни кѣщи заедно съ хората въ тѣхъ. Така цѣлото село съ кѣшитѣ, хората, добитѣка се порѣсило по една планинска безплодна мѣстность. Дяволътъ се изсмѣлъ грѣмогласно и отлеѣлъ. Мѣстността била много бедна, но сърдцата на селянитѣ били изпълнени отъ благодарность, че останали живи и здрави. Тѣ заработили усърдно, никога вече не роптаели и заживѣли доволни въ своитѣ прѣснати по планината кѣщици. Тия планински махали и колиби се виждатъ и до сега. Легендата разказва, че дяволътъ нарочно ги е порѣсилъ изъ дивитѣ, непрестѣпни мѣста.

Отъ нѣмски: Хр. Спасовски

НАСЛЕДСТВО

Живѣлъ баща съ двама синове. Той дочакѣлъ дълбоки старини, но билъ още здравъ и работѣлъ наедно съ всичкитѣ.

— Дълъгъ животъ те очаква, — казвали му всички. И той самиятъ сѣщо вѣрвалъ, че ще живѣе още дълги години. И затова не раздѣлялъ имота между синоветѣ си. Но една нощъ на стария станало зле и срѣдъ страшни мѣки до утринята той умрѣлъ.

Двамата братя ходѣли като замаяни и нищо не прогонвало тѣгата имъ. Но тѣ не престанали да работятъ голѣмия имотъ, останалъ отъ тѣхниятъ трудолюбивъ и честенъ баща. Отъ тъмно до тъмно били по нивитѣ, ливадитѣ и горитѣ и така богатството имъ се увеличило още повече.

Ала не следъ много и въ единия и въ другия братъ започнала да зрѣе една страшна мисль.

Всѣки си мислѣлъ, какъ хубаво щѣло да бѣде, ако цѣлото богатство остане само за него... И тѣй, презъ една нощъ, по-стариятъ братъ намислилъ да отрови по-младия.

— Ще му сложа въ яденето отрова — прошепналъ той — и ще му кажа да иде въ старата гора да сѣче дърва. Тамъ той ще умре, и презъ нощта ливитѣ звѣрове ще го разкѣсатъ. Така престѣплението ще се прикрие...

Но въ сѣщия часъ и по-малкия братъ шепнѣлъ: